

La felicitat i l'olor a pollastre

Autoria: Alba Dedeu
 Títol: *La conformista*
 Editorial: L'Altra Editorial, Barcelona, 2024
 128 pàgines

Alba Dedeu (Granollers, 1984) és una destacada traductora i escriptora catalana. Abans de la publicació de *La conformista* (2024), la seva primera novel·la, Dedeu ja havia captivat el públic amb dos reculls de contes: *Gats al parc* (2011) i *L'estiu no s'acaba mai* (2012). Ambdues obres van rebre una excel·lent acollida, i la primera fou guardonada amb dos premis literaris.

En la seua incursió en el gènere novel·lístic, l'escriptora ens transporta de manera magistral i delicada a la vida d'Eva, la protagonista d'aquesta història. Lluny de viure una vida plena d'aventures, com les que surten per televisió, la nostra protagonista està resignada a l'olor a pollastre –un element força recurrent al llarg de la lectura– de la tenda de pollastres a l'ast on treballa amb son marit, en Pere. El seu dia a dia consisteix en fer les tasques domèstiques, encarregar-se de les seues filles, anar a les hores de més feina a la pollastreria per despatxar, fer una visita a sa mare i descobrir-se gran, descuidada, amb una vida que podria haver estat molt més interessant si hagués pres unes decisions distintes: des de fer la selectivitat, fins a que la cita amb el seu cunyat Ramon hagués anat bé i mai s'hagués casat amb en Pere.

Clarament, l'autora es nodreix del realisme psicològic i de l'impressionisme literari, de tal manera que resulta impossible no evocar durant la lectura autors com Proust o Mercè Rodoreda, gràcies als llargs, però precisos, monòlegs interiors de la protagonista i a les referències sensorials i materials que remunten els pensaments d'Eva a altres temps i altres realitats. L'acció, que tot i avançar d'una manera força dinàmica, amb salts temporals perfectament justificats, queda relegada a un segon pla en favor dels propis personatges, no només la protagonista, sinó tots els qui apareixen durant aquests prop de vint anys de la seua vida i l'afecten d'una manera o d'una altra: el seu marit, el seu cunyat –amb qui també tingué un xicotet romanç–, sa mare, les núvies del seu cunyat, la xicota que contractaren per atendre el negoci mentre ella estava embarassada, el pare d'una companya de catequesi de la seua filla... fins i tot les filles, un cop són ja adolescents, tenen una personalitat ben definida i autèntica. Aleshores, no ens equivoquem si afirmem que l'autora posseeix un enorme talent pel que fa al retrat dels personatges.

La lectura resulta també interessant des del punt de vista històric i social, donat que, amb les anècdotes i records que envolten la vida de l'Eva, segur que tots sentim nostàlgia en evocar situacions típiques de la Catalunya de les dues últimes dècades: vacances a pobles costaners, concerts de grups de música de la nostra joventut, peces de vestir que tots hem portat, programes de televisió icònics...

En llegir el títol, caurem de segur en l'error (potser intencionat) de creure que el to del llibre serà angoixant i pessimista. En efecte, ho és, però en ningun moment es deixa d'albirar un raig de llum que, com a lector, et convenç que els mal moments s'acaben, que no són eterns. Fins i tot, la lectura pot servir com un manual d'empoderament, atès que l'Eva sempre sap sobreposar-se a l'adversitat, lluitar per allò que vol i si alguna vegada s'ha deixat arrossegar per l'apatia, ràpidament ha sabut reconduir la situació.

Amb monòlegs interiors esgarriadors, però també altres de ben tendres, resulta realment senzill identificar-se amb l'Eva, una dona que comença la novel·la sent jove i acaba sent la mare de dues filles adolescents i d'una altra que ve en camí. Malgrat la brevetat del llibre (poc més de cent pàgines), el lector es va familiaritzant amb els personatges, als quals és impossible no agafar estima. Un dels grans encerts de la

novel·la és que, tot i el to melangiós dels primers capítols, poc a poc la bondat de tots els personatges ens condueix a un final tranquil i assossegat, esperançador i optimista.

En definitiva, es tracta d'una lectura molt lleugera, amb un llenguatge cuidat tot i la quotidianitat dels esdeveniments que s'hi succeeixen. Tot i l'agilitat del llibre, que t'enganxa i no et deixa parar de llegir, és una lectura que cal digerir i analitzar introspectivament. És una d'aquestes lectures que no pot deixar ningú indiferent des de ben al principi, perquè eixes situacions personals marcades per la indecisió són comunes a totes les persones en algun moment de la vida. Per això, considere que és una lectura molt recomanable per a un públic prou heterogeni, des de gent jove d'uns vint anys que pot sentir-se identificada amb els problemes de la protagonista durant la seua joventut, fins a gent més adulta que puga fer la vista enrere i trobar (i, de segur que en trobarà!) moltes connexions amb la vida de l'Eva. Tal vegada el públic lector femení senta una major connexió amb els fets narrats, doncs es tracten temes com la maternitat, però la immensa majoria dels sentiments dels quals es parlen (i que són els autèntics protagonistes de la novel·la), com ara la gelosia, la desconfiança, la resignació, la il·lusió, l'esperança o la por, són propis de tots els éssers humans, aleshores, crec que el públic masculí també pot veure's fàcilment commogut amb aquesta lectura.

Sandra Pérez Ródenas